

Історія села БОГДАНІВКА

За п'ять кілометрів на південь від траси Київ-Чоп розташовано по обидва боки річки Марухи притоки Корчика мальовниче село Богданівка Корецького району Рівненської області. Перша згадка про село відноситься до 1584 року. Оселю заснував житель села Бриків Богдан. Колишня його назва - хутір Богданів. Розташовувалося воно спочатку південніше від її теперішнього села на пагорбах і складалося із кількох десятків хат. Поступово село розросталося і підходило ближче до річки. Належало воно Князям Корецьким, які володіли селом до 1651 року. У 1648 році було визволено від польського гніту селянсько - козацьким військом Богдана Хмельницького.

За Андрусівським перемир'ям 1667 року село залишилося за шляхетською Польщею. В другій половині 17 на початку 18 століття селом володіли польські магнати, Яблонські, Лещинські, Молодецькі, Чарторийські, Потоцькі.

У 1917 році у Богданівці було створено революційний комітет під головуванням сільського жителя Сухого Явтуха Івановича. 21 лютого 1918 року село було окуповане австро-німецькими військовими частинами. У травні 1919 року Богунський, Таращанський, Новгород-Сіверський полки першої радянської дивізії під командуванням М.Щорса визволили м. Корець, Корецьку волость від окупантів.

Та в серпні 1919 року волость знову була захоплена військами поміщицької Польщі. У червні 1920 року підрозділи Першої Кінної армії звільнили село, але бойові дії точилися далі, поляки перейшли у новий наступ і наприкінці вересня 1920 року знову окупували край.

За Ризьким мирним договором Корецька волость залишилася у складі Польщі. Село належало до Корецької волості, Ровенського повіту, Волинського воєводства.

У 1938-1939 роках у селі підпільно збиралася молодь щосуботи у хаті Явтуха Івановича Сухого і читали заборонену українську пресу, яку привозив з Рівного студент богданівчанин Федір Леонтійович Лук'янчук. У 1940 році він був репресований, а в кінці 80-х реабілітований.

На той час у селі була чотирикласна школа, де навчання велося польською і українською мовами. Торгівлею у Богданівні займалися сільські євреї.

17 вересня 1939 року у Богданівну увійшли радянські війська - Червона Армія. Було встановлено радянську владу.

Але надійшов 1941 рік. Почалася Велика Вітчизняна війна.

Під час війни в селі діяла група УПА .Станичним був Сухий Іван Явтухович - псевдо" Зелений". Проводили свої навчання у Хвоїні під селом , поставляли бойові групи продуктами Сухий І .Я. і з ним ще троє членів УПА були розстріляні партизанами Ковпака і поховані на кладовищі в селі Богданівка у липні 1943 року.

11 січня 1944 року війська 1-го Українського фронту звільнили село від німецько-фашистських загарбників.

Великою подією стало для села коли з'явився перший трактор.

Відкрито медичний заклад, заклади торгівлі. У 1972 -1975 роках коштами колгоспу було збудовано у селі цегельний завод, що у 1993 році перейшов у власність товариства „Ековід”.

З 1991 року колгосп ім. Чапаєва реорганізовано у КСП „Богданівське”.

Зараз село Богданівка нараховує 254 двори. Має 639 жителів. Діє сільський фельшерсько – акушерський пункт , продовольчий магазин , відділення зв'язку, філіал Корецького ощадного банку, бібліотека , клуб, загальноосвітня школа І-ІІ ступеня.